

redelsen, at den lokale forvaltning på kommunal- og amtsplanet dimensioneres, forsvareligt, samt at der ikke gives videre ankeadgang end i dag, jfr. bilag 13, punkt 5, anslås det, at den kommende bistandslov — måske, bortset fra en overgangsperiode — ikke vil stille øgede krav til ankestyrelsens personaleforbrug i forhold til oplysningerne i lovforslaget.

Spørgsmål 7:

Hvor stor en del af ankestyrelsens opgaver vil hidrøre fra København og Frederiksberg?

Svar:

Indledningsvis bemærkes, at nedenstående bemærkninger angår sager, der afgøres af Københavns og Frederiksberg kommuner, og som i dag kan indankes for socialministeriet.

Der foreligger ikke en opgørelse over, hvor stor en del af de sager, som under den nuværende ordning ankebehandles af socialministeriet, der hidrører fra København og Frederiksberg.

Selv om der gennem en undersøgelse foretages opgørelse af det nuværende sagsantal, vil resultatet ikke kunne overføres til ankeordningen under den sociale ankestyrelse, idet etableringen af ankestyrelsen i sig selv kan bewirke ændring i befolkningens syn på og ønske om at anke en afgørelse, som pågældende ikke er tilfreds med.

Det kunne på forhånd antages, at antallet af sager forholdsmæssigt stort set måtte komme til at svare til antallet af sager fra det øvrige land.

Heroverfor er der dog to faktorer, der spiller en rolle.

For det første at Københavns og Frederiksberg kommuner har et bedre udbygget socialvæsen, end landets øvrige kommuner gennemgående har. Dette taler for et mindre antal sager, end man skulle forvente ud fra en gennemsnitsbetragtning.

For det andet at der ikke for de to store hovedstadskommuner er indskudt et ankeorgan mellem kommunen og ankestyrelsen. Dette taler for et større antal sager, end man skulle forvente på forhånd.

Det er derfor ikke muligt at foretage et skøn over, hvor stort et antal af de af Københavns og Frederiksberg kommuner af-

gjorte sager der kan forventes anket til den sociale ankestyrelse.

Spørgsmål 8:

Hvor stort personale er i dag beskæftiget med afgørelse af sager om tilkendelse af invalidepension i invalideforsikringsretten?

Vil det være muligt at overføre en væsentlig del af dette personale til bemanding af ankestyrelsen?

Svar:

Invalideforsikringsretten beskæftiger pr. 1. april 1972 sammenlagt 120 medarbejdere, der fordeler sig således:

Akademiske sagsbehandlere (inkl. retsformand)	22
Ikke-akademiske sagsbehandlere	19
Kontorpersonale i øvrigt	60
Arkivassistenter og betjente	19

I alt 120

Af ovennævnte 120 medarbejdere er 16 deltidsbeskæftigede, således at det faktiske antal beskæftigede svarer til 115 heltidsbeskæftigede.

For så vidt angår spørgsmålet, om det vil være muligt at overføre en væsentlig del af dette personale til bemanding af ankestyrelsen, har invalideforsikringsretten oplyst, at man må anse dette for værende udelukket på nuværende tidspunkt under hensyn til den meget betydelige arbejdsbyrde, der påhviler retten.

Der kan herom oplyses, at antallet af begæringer i henhold til invalidepensionsloven i finansårene 1970-71 og 1971-72 har udvist en stadig stigning. I finansårene 1968-69, 1969-70 og 1970-71 indgik henholdsvis 21.666, 22.996 og 26.366 nye begæringer. Fra 1968-69 til 1970-71 er der således tale om en stigning på 4.700 sager — svarende til en aktivitetsforøgelse på 21,6 pct.

I perioden 1. april 1971 - 29. februar 1972 har antallet af nye sager været 26.216, og det kan på dette grundlag anslås, at sagstilgangen i 1971-72 vil andrage ca. 29.000. Invalideforsikringsretten, der i tidligere finansår har kunnet undgå at besætte visse af de i retten normerede og godkendte stillinger, har oplyst, at retten nu har fundet det påkrævet at besætte disse stillinger med